

Péter János

USZODA

2017-06-11 | NOVELLA

Van azért jó is az úszásórában, Árpi a múltkor megmutatta, hogy ha a tizenkettes
fülkében tudok öltözni, csak fel kell állni a padkára, a fogas fölött van egy kis lyuk, ott
a lányöltözőbe látni, persze csak akkor érdemes, ha van ott valaki, meg nem rakta a
kabátját a fogásra. Sokáig nem merek a padkán állni, különben is, ha nyikorog,

bejöhet az öltözős néni, de ha sikerül a tizenkettesbe menni, kicsit mindig átnézek. Ha más öltözik ott, az úszásóra után próbálom, de van, hogy akkor se sikerül, vagy hiába megyek a tizenkettesbe, mert senki sincs a lányöltözőben.

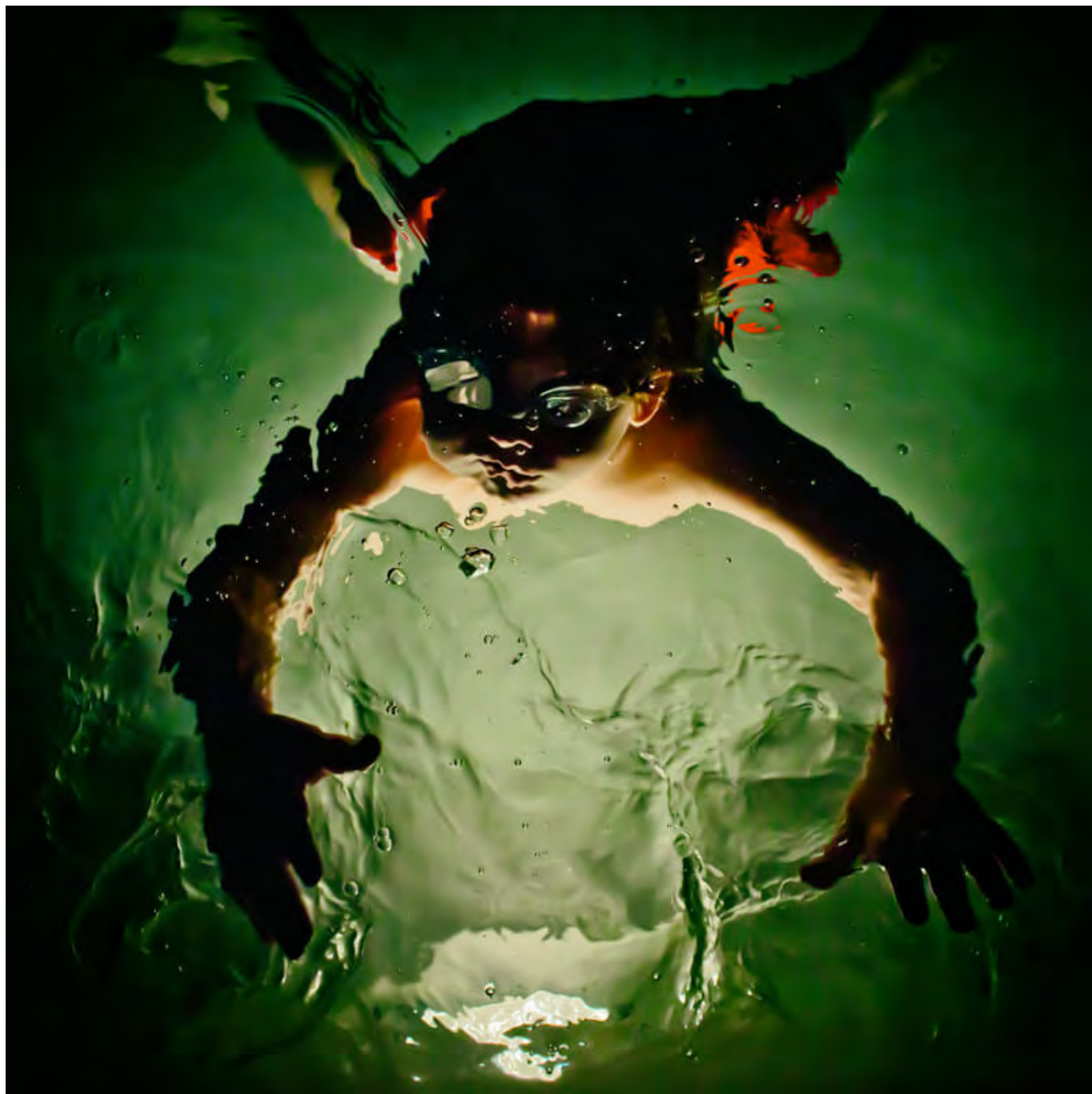
rögtön kapott egy pofont

Bili néni tanít minket úszni, mi hívjuk így, egyébként Szakács Józsefné, és Ili néninek kell szólítani, egyszer Peti véletlenül azt mondta az igazgató úrnak, hogy Bili nénivel

lesz óránk, akkor rögtön kapott egy pofont, aztán Bili nénitől is egyet, aztán otthon az apjától, és egy nagy csokor virággal kellett bocsánatot kérjen, az apja tenyere két napig még látszott az arcán, és egy darabig Foltosnak csúfoltuk.

A többiek már a kismedencében játszanak, a nagyon ügyesek meg átmehetnek a kettőtizesbe, ott a felnőtteknek se ér le a lába, és ugrálhatnak, csúszdázhatnak, mert aki leúszta a húsz hosszt, az szórakozhat, az azt csinál, amit akar, labdázhat is, csak a büfébe nem mehet. Bili néni időnként átnéz a kettőtizeshez, hogy rendben van-e minden, de hát velük mindig rendben van minden, mert tudnak úszni. Aki nem tud, azzal külön foglalkozik Bili néni. Tavaly fél évig még Csabival voltunk itt ketten, de őt aztán egy öreg katonabácsihoz járatta az apukája, és egy hét alatt megtanult úszni, kitett fejjel. A fejét most sem meri betenni a vízbe, de ez elég ahhoz, hogy Bili néni engedje úszni meg játszani.

Bili néniről egyszer azt hittem, hogy vallásos, mint mi, csak református, mint a Makai ikrek és Szabó Karcsi, mert annyit láttam a kezében tartott újságból, hogy USOK LAPJA, és arra gondoltam, hogy REFORMÁTUSOK LAPJA, és örültem, hogy mind a ketten vallásosak vagyunk, csak ő református, én meg katolikus, de akkor sem fog bántani. Később láttam, hogy a Pedagógusok Lapját olvasta, és mondta, hogy párttag, és a férje a pártbizottságon dolgozik, egyszer Gyulai Erzsike is azzal dicsekedett, hogy az anyukája a pártirodán dolgozik, aztán kiderült, hogy takarítónő. A Bili néni férje, Szakács Józsi bácsi nem lehet takarító, mert május elsején a tribünön állt. Hogy az Isten rohassza le onnan a kommunista fajtájával együtt azt a tetű Szakácsot, mondta a papám. Szóval Bili néni férje nem takarító, hanem kommunista.

Bili néni tanítja a testnevelést is, túsarkú cipőben szeret járni meg hosszú szoknyában, szép piros a körme, meg hosszú. Egyszer megkérdeztem anyut, miért van a néniknek hosszú, piros körmük, azt mondta, csak annak van, aki nem szeret dolgozni, mert hosszú, piros körömmel csak cigarettázni lehet, de se mosogatni, se krumplit szedni nem tud vele. Mosogatni utálok, nem is kell, mert anyu vagy mama mosogat, néha apu, de krumplit én is szedek, meg krumplibogarat, apu tíz fillért ad egy krumplibogárért, húsz bogárból van egy Sport szelet, a petékért meg a lárvákért nem fizet, pedig azokból még több van, és azokat is el kell taposni.

Bili néni nem szeret. Azt mondta, vagy ennyire buta vagyok, vagy ennyire ügyetlen, hogy én még mindig nem tanultam meg úszni, hiába van itt a Tisza meg a Körös, hiába van ez a szép sportuszoda, és hiába foglalkozik külön velem, mutatja nekem a partról a kéztempót meg a lábtempót, a múltkor is vizes lett a szoknyája, mert lefröcsköltem, még jó, hogy a cigarettája nem aludt el. Hogy ő szívét-lelkét beleteszi, de én nem akarok fejlődni, csak összevissza csapkodok meg prűszkölök, és neki ebből elege van, már Gyurkovics Csabi is megtanult úszni, a lányok is mind, csak én nem akarok.

annyira béna vagyok

Pedig akarok. Azt hittem, tudok is, gondoltam, felfújom az arcomat, és úgy lesz mindig elég levegőm, fel se kell jöjjek a víz fölé, mindenkinél ügyesebb leszek, de a végén az orromba ment a víz, szúrta az orromat és a fejemet is hátul, és nagyon megijedtem. Fel kellett jönnöm, megálltam, leraktam a lábam, köhögtem, és Bili néni kiabált, hogy minek rakom le a lábamat, minek állok meg, nem olyan nehéz megjegyezni, hogy lábtempó, siklás, jól kinyúlik a kéz, végig benn a fej, kéztempó, és akkor veszek levegőt, de úgy látszik, ez nekem magas. Tulajdonképp meg kellene buktasson testnevelésből, mert az úzás is a testneveléshez tartozik, én pedig annyira béna vagyok, hogy nem tanultam meg se kötelet mászni, se bukfencezni, se úszni. És az a baj, hogy akkor se tanulnék meg, ha százszor járnám a harmadik osztályt, ha már nyugdíjas lennék, és ide hozná a postás a nyugdíjamat a medence szélére, én még mindig csak egy métert siklanék, azt is prűszkölve. Bili néni olyan hangosan szid, hogy mindenki hallja, és tudom, megint rajtam nevetnek, már most is nevetnek, csak nem hallom, mert telement vízzel a fülem. Bili néni kiabál, hogy süket vagy?, hülye vagy?, hát nem érted, hogy ne tedd le a lábadat? Ha jövő hétre sem tanulsz meg úszni, beleváglok a kettőtizesbe! Még sose mertem a kettőtizesbe menni, mert itt is fuldoklom, de itt legalább le tudom tenni a lábam, és ha kell, kigyaloglok, de onnan esélyem sincs. Közben mégis örülök, hogy vízben vagyok, mert így nem látszik, hogy sírok, azt lehet mondani, hogy vizes az arcom, és ha nem törölöm meg a hajam, még a következő órán is rá lehet fogni, hogy a vizes fejemtől vizes az arcom.

Bili néni azt mondja, menjek öltözni, vége az órának, de a jövő hétre tanuljak meg úszni, mert tényleg belevág a kettőtizesbe. Kimegyek az öltözőbe, bemegyek rögtön az egyes fülkébe, az szabad, nem akarok végigmenni a tizenkettesig, nem akarok átnézni a lányöltözőbe. Jövő kedden megfulladok.

kép | Thomas Hawk, flickr.com